

פרופ' דן בין מתנגד להקמת מאגר של בוררים

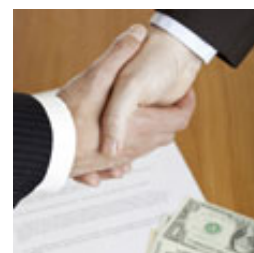
 שלחו להדפסה

סגן נשיא בית המשפט המחוזי לשעבר טוען כי הצדדים המעוניינים בבוררות לא זקוקים לרשימה, הם יודעים למי לפנות ליאור פרי

הברירה הטבעית

סגן נשיא בית המשפט המחוזי לשעבר השופט בדימוס פרופ' דן בין, העומד בראש המשרד ה**חיפאי** פרופ' בין ושות' ונחשב לאחד מעשרת הבוררים המובילים במדינה, טוען כי ההצעה להקים מאגר של בוררים עם "תו תקן" בפיקוח משרד המשפטים היא מיותרת לחלוטין.

הבוררות היא הליך הסכמי שכולו מותנה ברצון הצדדים. הם מחליטים על תוכן הבוררות ותנאיה: שאלות המחלוקת, הדין החל והכפיפות לכללי הפרוצדורה וכן הראיות. והעיקר: הם יכולים להחליט את מי לבחור שישמש בורר ולברר קודם לכן את כל הטענות בירור על האיש ורקעו המקצועי, רמתו האישית והמוסרית ואי-תלותו. הבורר לא צריך אפילו להיות עורך דין ואם החליטו הצדדים למנות בעל מקצוע, למשל מהנדס או רופא, או איש דת כמו רב, קאדי או כומר, או סתם אדם עם שכל ישר - אין בכך פסול כל עוד הדבר נעשה בהסכמה משותפת.

אילוסטרציה צילום:
shutterstock

לטענת פרופ' בין, יצירת מאגר בוררים על-ידי משרד המשפטים היא רעיון רע. לשיטתו המאגר מכניס רגולציה בהליך שבו אין צד חלש שצריך להגן עליו, אלא מדובר בשני צדדים שאומנם יש ביניהם מחלוקת, אך בעניין בחירת הבורר הם פועלים במשותף ובהסכמה.

 לחצו כאן להגדיל הטקסט

פרופ' בין: "נשאלת גם השאלה מה יהיו הקריטריונים לעריכת רשימת הבוררים. לא נראה לי שיש מקום לקביעת קריטריונים הדומים לאלה הנהוגים בבחירת שופטים ולקיים תהליך הדומה לתהליך המורכב של בחירת שופטים, המתמנים לכל חייהם ו'נכפים' על הצדדים. ככל שייקבעו קריטריונים, אין כל סיבה למנוע מכל אדם העומד בהם להיכנס לרשימה ויהיה צורך במנגנון שלם ובהוצאות מרובות כדי לבדוק עמידה של מאות ואולי אלפי פונים בהם, כשהסיכוי של כל אחד ממי שקיבל את 'תו הכשרות' להתמנות בפועל לבוררים הם קטנים ביותר ואין תועלת בבדיקת כל מועמד. המציאות כיום היא שאנשים פונים לבוררים ששמן הולך לפנייהם, כגון שופטים בדימוס, דיינים בדימוס, עורכי דין ידועים ואנשי מקצוע ידועים כגון שמאים, מהנדסים או רופאים, או סתם אנשים מכובדים בקהילה".

"הצדדים המעוניינים בבוררות לא זקוקים לשום רשימה, הם יודעים למי לפנות. ההירתעות של אנשים מלפנות לבוררות או ההעדפה לפנות לבית המשפט אינה נובעת מהחשש לפנות לבורר שמשרד המשפטים לא אישר אותו, אלא מהמחיר היקר של הבוררות ובעבר גם בשל היעדר אפשרויות ערעור. נושא אחרון זה תוקן בשנים האחרונות והצדדים יכולים להסכים על ערעור בפני הבורר בערכאה גבוהה יותר או בפני בית המשפט במגבלות מסוימות", הוסיף פרופ' בין.

חזרה